

крие въ него. Следователно, когато нѣмате успѣхъ въ живота си, ще знаете, че живѣете по първия начинъ. Искате ли да имате успѣхъ, започнете да живѣете по втория начинъ, който се заключава въ работа. Щомъ кажете, че трѣбва да направите нѣщо, веднага пристжпете къмъ реализиране на това нѣщо.

Сега, като говоря за желателни и за нежелателни нѣща, намирамъ, че и въ тѣхъ се явяватъ редъ противоречия. Запримѣръ, нѣкой казва: Азъ имамъ желание да постигна нѣщо, за което правя голѣми усилия. — Нѣма какво да правишъ усилия. Когато отивашъ да работишъ, или да учишъ, тамъ усилия не сѫ нужни. Само болниятъ, сакатиятъ прави усилия. Здравиятъ не прави усилия. Да учи, да работи, да бѫде добъръ, това сѫ естествени положения за човѣка. Усилие е нужно само тогава, когато човѣкъ преодолява нѣкакъвъ свой неджгъ. Въ всички други случаи на живота, усилието е изключено. Не прави усилия, но кажи: Азъ живѣя, азъ любя. Не оставяйте въ ума си никаква двузначна мисъль. Запримѣръ, казвате: Азъ трѣбва да бѫда добъръ. — Значи, досега вие не сте били добъръ човѣкъ, та отсега нататъкъ ще бѫдете добъръ. Тази мисъль е двузначна, и тя спѣва човѣка. Казвате още: Ако въ този животъ не успѣя да постигна своите желания, тогава ще остане за другъ животъ. — Не раздѣляйте живота. Сегашниятъ и бѫдещиятъ животъ е единъ и сѫщъ. Животътъ не се дѣли. Следователно, не отлагайте нѣщата за бѫдещето. Отде знаете, какви условия ще имате въ бѫдеще? Ако не можете да използвате сегашниятъ условия, които ви се даватъ, какъ ще използвате бѫдещите? Ако не можете да научите урока, който учителътъ днесъ ви е преподалъ, какъ ще научите утрешния? Да отлагате нѣщата за бѫдещето.